Vrijdag 11 Januari 1946 — DAGBLAD — 63 ste Jaargang No. 4707

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve s Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Tel. 1508. Postbus 80, Willemstad.
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Japans Cabinet wordt gereoganiseerd.

Arabie's Ibn Saoed bezoekt Egypte.

Spaak tot Voorzitter Assemblée gekozen.

REORGANISATIE VAN JAPANS CABINET.

Het Japanse cabinet zal worden gereorganiseerd teneinde tegemoet te komen aan MacArthurs zuiveringsorder. De eerste secretaris Thugita Tatsaburo maakte bekend, dat Sjidehara Premier zal blijven.

SJIDEHARA
...met een kouvatting...

Thugita zeide, dat de Minister van Binnenlandse Zaken zou aftreden doch dat het cabinet de namen of het aantal der betrokken ministers eerst later zal bekendmaken. De beslissing zou hedenavond of morgen kunnen worden genomen.

De bekendmaking omtrent de reorganisatie volgde op langdurige besprekingen gisteren, welke onderbroken werden door herhaalde bezoeken aan de woning van Sjidehara, die nog niet geheel genezen is van zijn ernstige kouvatting.

Om 16.20 uur kwam het cabinet weer bijeen nadat Thugita en de Ministers van Landbouw en Buitenlandse Zaken waren teruggekeerd van Sjidehara's woning. Tien minuten later verlieten de ministers de conferentiezaal en zeiden zij dat de bijeenkomst afgelopen was. De bekendmaking volgde daarop (Tokio, (AP) 11.1)

TSJANG KAI SJEK OPENT POLITIEKE CONFERENTIE.

Tsjang Kai Sjek opende de conferentie voor het plegen van politiek overleg bijna gelijktijdig met de bekendmaking dat een overeenkomst bereikt werd om het vuren te staken. Hij zeide tot de afgevaardigden dat de regering besloten heeft: 1) het volk vrijheid van persoon, geweten, woord en publieke vereniging te geven en hen veilig te stellen tegen onwettige arrestatie en berechting 2) dat alle poitieke partijen gelijk zullen zijn voor de wet en openlijk zullen mogen werken binnen de wet 3) dat overal plaatselijk zelfbestuur zal worden bevorderd en verkiezingen zullen worden gehouden 4) dat politieke gevangenen, behalve verraders en zij die daden gepleegd hebben welke schadelijk zijn voor de republiek, zullen worden vrijgelaten.

Generaal Tsjou En Lai, de communistische afgevaardigde, keurde de punten goed en zeide dat zij de basis vormen voor het bereiken van een constitutionele regering (Tsjoengking, (AP) 10.1).

JUAN NIET IN ROME.

Het Italiaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken en de Spaanse Ambassade ontkenden het gerucht als zou Don Juan zich thans in Rome bevinden (Rome, (AP) 10.1).

SPAAK WORDT VOORZITTER.

Paul Henri Spaak, de socialistische Minister van Buitenlandse Zaken van België, is gekozen tot Voorzitter van de eerse zitting der algemene vergadering. Bij geheime ballotage kreeg Spaak 28 stemmen Trygve Lie van Noorwegen 23. Spaak werd gesteund door de Britten. De Russische afgevaardigden steunden Lie (Londen, (AP) 10.1).

DE RUSSEN DOEN EEN AANVAL.

De Russen hebben in de algemene vergadering der Verenigde Volken een aanval gedaan op het verkiezingssysteem als gevolg waarvan hun candidaat voor het Voorzitterschap werd verslagen. Intussen wordt gemeld dat zich in de Noordamerikaanse afvaardiging een beweging ontwikkelt om het geheime verkiezingssysteem, dat bijdroeg aan Ruslands nederlaag en de verkiezing van Paul Henri Spaak tot Voorzitter, afgeschaft te krijgen.

Men doet dit op grond van de veiligheid en ook omdat men de geheimzinnigheid ondemocratisch acht. Groot Britannië is over het algemeen voorstander geweest van het geheime systeem (Londen, (AP) 11.1).

DE ALGEMENE VERGADERING.

Van bevoegde zijde wordt gemeld, dat een historische overeenkomst bereikt is over de verdeling van de macht binnen de Organisatie der Verenigde Volken tussen de vijf voornaamste landen. De Verenigde Staten, Rusland, Groot Britannië, Frankrijk en China kwamen overeen, dat Brits Indië en Venezuela de twee Vice-Presidentschappen moeten krijgen.

De Voorzitterschappen van de comité's zullen dan als volgt verdeeld moeten worden: Politieke Veiligheid, Oekraïne; Economie, Polen; Sociale Zaken, Nieuw Zeeland; Voogdijschappen, Uruguay; Administratie, Syrië, Rechtskunde, Panama. Men zegt, dat wijzigingen op het laatste ogenblik mogelijk zijn, doch niet verwacht worden.

De autoriteiten zeiden, dat de samenstelling van de Veiligheidsraad vermoedelijk niet vóór morgen zal geschieden.

Er doemt een strijd op tussen Canada en Australië voor een zetel in de Raad. Voorts verwacht men dat de volgende landen met de Grote Vijf in de Veiligheidsraad zullen komen: Colombia als vertegenwoordiger van de Zuidamerikaanse landen, Mexico als vertegenwoordiger van de Middel Amerikaanse landen, België als vertegenwoordiger van de Westeuropese landen. Polen als vertegenwoordiger voor Oost-Europa en Egypte voor het Midden-Oosten.

Men moet nog tot overeenstemming komen over een Secretaris Generaal.

De Verenigde Staten en Groot Brittannië zouden ten gunste zijn van Lester Pearson, den Canadesen Ambassadeur in de Verenigde Staten. De Russen zullen misschien Valdimir Simic, den Joegoslavischen Ambassadeur in Washington, steunen. Volgens sommigen zal geen uiteindelijke overeenkomst worden bereikt alvorens Ruslands Andrei Visjinsky uit Sofia is aangekomen, waar hij thans bezig is met Harriman en Clark Kerr een nieuwe Bulgaarse regering op bredere grondslag te organiseren. Visjinsky's afwezigheid bezorgde den Russen de eerste tactische nederlaag gisteren toen Spaak inplaats van hun candidaat Trygve Lie gekozen werd tot Voorzitter. De mislukte poging der Russen om Lie bij acclamatie te verkiezen ontlokte aan de kleinere landen de beschuldiging, dat Rusland reeds machtstactieken wil gaan toepassen. (Londen, (AP) 11.1).

Luitenant Generaal Tomoyoeki Yamasjita luistert naar het uitspreken van zijn doodvonnis in Manilla. De Generlaal heeft een beroep gedaan op de hogere Noordamerikaanse autoriteiten. Het vonnis is nog niet voltrokken.

WIE WORDT STAATSSECRETARIS?

Twee Pauselijke Nuntii die zijn aangewezen om tot cardinaal te worden verheven, worden door sommige ingelichte Vaticaanse kringen met Aartsbisschop Francis Spellman van New York beschouwd als eventuele candidaten voor de positie van Vaticaans Staatssecretaris.

Deze Nuntii zijn Italianen: Mons Benedetto Aloisi Masella, Nuntius in Brazilië, en Mons. Clemente Micara, Nuntius in België.

Vaticaanse berichtgevers gaven gewicht aan de factor, dat Zijne Heiligheid de Paus slechts twee praelaten — Aloisi Masella en Micara — verheven heeft tot cardinaal die daardoor niet in staat zullen zijn hun huidige posten te behouden. Men wijst erop dat beiden ervaren beroepsdiplomaten zijn.

Een berichtgever zeide, dat de belangrijkheid van New York als een Katholiek centrum zodanig is, dat de Paus het raadzaam zou kunnen achten om er zulk een vooraanstaand praelaat als Spellman als Aartsbisschop te handhaven nadat hij cardinaal geworden is.

Van de andere kant herinneren sommige Vaticaanse kringen eraan dat Spellman in het Staatssecretariaat heeft gediend en dat zijn benoeming tot cardinaal op logische wijze zou kunnen leiden tot de benoeming tot Staatssecretaris.

SPELLMAN
...met Masella en Micara...

De post is vacant geweest sedert de dood van Luigi Cardinaal Maglione in 1944. Zij die geloven dat Spellman zal worden benoemd wijzen erop dat de Paus het aantal cardinalen in de Verenigde Staten heeft gebracht op vijf in plaats van het traditionele aantal van vier. Zowel Aloisi Masella als Micara hebben de bekwaamheid om op te treden als Staatssecretaris.

Masella wordt geroemd om zijn werk bij de behandeling der kerkelijke belangen in Portugal tijdens de revolutie van 1910 en heeft sindsdien hartelijke betrekkingen onderhouden tussen de Heilige Stoel en Portugal.

Hij is Nuntius in Chili geweest en bekend met Latijns Amerikaanse aangelegenheden. Micara begon zijn loopbaan in het Staatssecretariaat en trad als Apostolisch Nuntius op in Argentinië, België, Oostenrijk en Tsjechoslowakije. Na de invasie verstieten de nazies hem uit België (Vaticaanstad, (AP) 10.1).

KONING SAOED NAAR EGYPTE.

Koning Ibn Saöed van Saöedie Arabië is, vergezeld door acht zijner zonen en 94 andere personen, in Egypte aangekomen aan boord van het Egyptisch koninklijk jacht „Masrusia" voor een bezoek van twaalf dagen aan Koning Faroek (Suez (AP) 10.1).

NOORDAMERIKAANS AMBASSADEUR PROTESTEERT.

De Noordamerikaanse Ambassadeur Arthur Bliss Lane in Polen heeft verklaard, dat hij tegen de toekenning van gelden aan Polen zal zijn „zolang de huidige toestanden voortduren". De Ambassadeur protesteerde tegen de recente maatregelen, waaronder een besluit om alle basische industrieën welke meer dan 50 personen per dag in dienst hebben, te nationaliseren (Warschau, (AP) 10.1).

HAVENWERKERS IN BUENOS AIRES STAKEN.

Schepen van vele nationaliteiten liggen werkeloos in de gewoonlijk drukke haven van Buenos Aires als gevolg van een staking der havenarbeiders. Sommige stuwadoors bleven aan het werk, doch grotendeels zijn alle lossings- en ladingswerkzaamheden gestaakt. De mensen staken als protest tegen het feit, dat zij geen jaarlijkse bonus ontvingen overeenkomstig het regeringsbesluit; tevens wensen zij een verbetering der omstandigheden waaronder zij werken (Buenos Aires, (AP) 10.1).

VAN MOOK IN NEDERLAND TERUG.

Dr. H. J. van Mook kwam Donderdag in Nederland terug na in Engeland besprekingen gevoerd te hebben met Britse autoriteiten. Een zegsman van het ministerie van Buienlandse Zaken te Londen zeide dat het doel van de besprekingen was de nog niet afgehandelde punten van de conferentie te Chequers vast te leggen (Aneta).

MARINIERS ONTSCHEPEN TE SINGAPORE.

Woensdag ontscheepten de 1200 mariniers van de „Noordam" om zich per trein naar opleidingskampen in Malakka te begeven (Aneta).

het nieuws van vandaag

De eerste zitting van de Algemene Vergadering (Assemblée) der Verenigde Volken is op gang nadat Premier Clement Attlee van Groot Brittannië gisteren een redevoering hield waarin hij den afgevaardigden waarschuwde dat zij hun keuze moeten doen tussen leven of dood. De komst van de atoombom is slechts de laatste in een reeks waarschuwingen aan het mensdom, zeide hij. Indien men thans niet samenwerkt zal de beschaving ten onder gaan. Niettegenstaande deze ernstige uitlating zeide Attlee dat hij vol vertrouwen is over het succes van deze wereldorganisatie. Hij hoopte dat elke afgevaardigde gekomen was met vastberadenheid en hoop. „Wij moeten en zullen slagen".

Nadat Attlee gesproken had ging men over tot het kiezen van een Voorzitter. Paul Henri Spaak van België werd gekozen, hoewel Trygye Lie van Noorwegen, die de steun der Russen had, een groot aantal stemmen kreeg.

Als gevolg daarvan is er een controversie uitgebroken over het systeem om te stemmen. De stemming van gisteren was geheim. Vele landen voelen echter meer voor een openbare stemming, zoals dat bij ons in de Staten gaat. Men vindt een geheime stemming ondemocratisch. Dit is echter niet het geval wanneer men in aanmerking neemt dat een kleine mogendheid moeilijkheden zou kunnen ondervinden wanneer zij niet stemt zoals een grote naburige mogendheid dat gaarne zou zien.

Morgen gaat men vermoedelijk de Veiligheidsraad samenstellen. In het bericht van heden wordt Nederland niet meer genoemd als een der waarschijnlijke leden. In de plaats daarvan wordt België genoemd. Komt dat misschien als gevolg van de Indonesische quaestie?

Uit Caïro wordt gemeld, dat Koning Ibn Saöed van Arabië in Egypte is aangekomen voor een bezoek aan Koning Faroek. Dit bezoek kan van belang blijken te zijn vooral met het oog op Palestina. Waarover men in ons artikel op pagina twee zal lezen.

In Japan zal het cabinet van Sjidehara worden gereorganiseerd, omdat MacArthur alle autoriteiten die mede-aansprakelijk zijn geweest voor de oorlog uit het bestuur wil hebben.

Opening van de Organisatie der Verenigde Volken

51 Verenigde Volken openden de eerste zitting van de eerste algemene vergadering der internationale organisatie, welke de vrede zal moeten bewaren, om 11.33 uur Curaçaose tijd.

Eduardo Zuleta A. van Colombia, tijdelijk Voorzitter van de algemene vergadering, klopte voor orde en zeide tot de afgevaardigden: „Allen — groot en klein — moeten hun onvoorwaardelijke en vastberaden steun geven teneinde de opvolgende generaties te sparen voor de oorlogsgesel". Aldus begon een belangrijk nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van de wereld.

ATTLEE
...met intens vertrouwen...

Zuleta zeide: „Wij zijn gekomen naar de Britse hoofdstad om de algemene vergadering van de Verenigde Volken te vormen en maken een werkelijk oprecht begin met de toepassing van het Handvest van San Francisco.

Het is een zware, moeilijke taak, doch een die moet worden verricht zonder uitstel omdat de gehele wereld wacht op onze beslissingen met begrijpelijke zorg — en ziet naar ons of wij onze vraagstukken thans zullen kunnen overmeesteren. Wij kunnen niet weer straffeloos falen gezien het laatste lijden dat gevolgd is op de meest verschrikkelijke en vernietigende aller oorlogen".

Attlee spreekt.

Zuleta leidde vervolgens Premier Clement R. Attlee van Groot Britannië in. Attlee begon de afgevaardigden te verwelkomen en den voorlopigen Voorzitter te bedanken voor het vele werk dat hij verzet heeft. Hij zeide te hopen, dat deze conferentie zal worden bezield door dezelfde zin van drang, dezelfde practische geest en dezelfde spheer van samenwerking welke het werk van de voorbereidingscommissie gekenmerkt heeft.

„Gisteravond luisterden wij naar de begeesterende toespraak van Zijne Majesteit waarin hij ons met enkele woorden de aard voorlegde van de taak welke wij moeten verrichten en de grote belangrijkheid van de dingen die op het spel staan".

„Wij beseffen dat als nooit tevoren het mensdom zich voor een keus gesteld ziet. Mocht er een derde wereldoorlog komen dan zou de voortgang naar beschaving gedurende generaties belet worden en zal het werk van ontelbare mannen en vrouwen gedurende de eeuwen teniet worden gedaan".

„Thans, nu de overwinning onze wapenen bekroond heeft, moeten wij de taak vervullen om blijvende vredestoestanden te scheppen met dezelfde ijver, dezelfde welwillendheid teneinde de afzonderlijke belangen ondergeschikt te stellen aan het algemeen welzijn, zoals tijdens de oorlog het geval was. Wij moeten daarom ons werk opvatten met het besef van zijn buitengewone en grote belangrijkheid. De Organisatie der Verenigde Volken moet de overheersende factor worden in de Britse buitenlandse politiek. Na Wereldoorlog I was er een neiging om de Volkenbond te beschouwen als iets buiten het gewone bereik van de politiek. Regeringen gingen op de oude politiek voort zonder te beseffen dat de wereld een nieuw tijdperk was ingetreden. In dezelfde geest voerden in vervlogen tijden de grote edelen en hun aanhorigen privé-oorlogen zonder acht te slaan op het gezag van de centrale regering. De tijd kwam dat de privé-legers moesten worden afgeschaft toen recht en wet gevestigd werd over de gehele lengte en breedte van deze eilanden. Wat gedaan is in Groot Britannië en in andere landen in het klein moet thans worden gedaan over de gehele wereld".

Attlee ging vervolgens in het kort de geschiedenis van de laatste jaren na en kwam tot het besluit dat het welzijn van elk onzer verbonden is aan het welzijn van de wereld in haar geheel.

„In het Handvest wordt ons geloof bevestigd in de fundamentele menselijke rechten. Wij zien de vrijheid van den enkeling in de staat als een essentieel complement van de vrijheid van de staat in de wereldgemeenschap van landen.

„Wij leggen er ook de nadruk op dat sociale rechtvaardigheid en de best mogelijke levensstandaarden voor allen essentiële factoren zijn ter bevordering en handhaving van de wereldvrede. Ik heb gezegd, dat de oplossing van het probleem van de vrede dringend en noodzakelijk is als nooit te voren. Wij op deze eilanden waar wij zolang immuun waren tegen aanvallen achter een barrière van zee, gevoelen meer dan elk ander dat wij in een nieuwe eeuw leven. De ontwikkeling van machtige vernielingstuigen welke van verre bases uit worden gericht, hebben de illusie van het isolationisme weggenomen. De komst van de atoombom is slechts de laatste in een reeks waarschuwingen aan het mensdom, dat tenzij de vernielingsmachten kunnen worden beheerst, een ontzaggelijke ruïne en vrijwel algehele vernietiging het lot zal zijn van de meest geciviliseerde delen van het mensdom.

Ik verwelkom daarom de beslissing om het gehele vraagstuk van de beheersing der atomaire energie in handen te leggen van een commissie uit de Organisatie der Verenigde Volken. In deze uitvinding kunnen wij duidelijk voor ons in tastbare vorm de quaestie zien waarvoor de moderne wereld zich gesteld ziet. Hier is een uitvinding, welke ontzaggelijke mogelijkheden biedt — aan de ene kant van gevaar en aan de andere kant van voordeel voor het menselijk ras. Het ligt aan de volken der wereld om, door middel hunner vertegenwoordigers de keus te maken tussen leven of dood. Ik hoop en geloof, dat elke afgevaardigde die hier is vandaag, niet alleen gekomen is in een geest van vastberadenheid, doch ook in een geest van hoop. Wij hebben altijd sceptici en pes-

simisten onder ons die ons zullen vertellen dat er altijd oorlog geweest is en dat er altijd oorlog zal zijn. die wijzen naar de mislukking van de Volkenbond en daarom sceptisch gestemd zijn over het succes van de Organisatie der Verenigde Volken. Doch de beschaving heeft geleerd door ervaring. Om de geschiedenis van de vakbondbeweging als voorbeeld te nemen, welke gemerkt wordt door mislukking na mislukking:

Na elke nederlaag zeiden de sceptici en angstvalligen: „Gij kunt de arbeiders niet verenigen omdat het eigenbelang van den enkeling te sterk is".

Doch uiteindelijk werd de eenheid bereikt. Ik heb het intense vertrouwen dat wij de Organisatie der Verenigde Volken tot een succes zullen maken".

Attlee zeide, dat de ronstitutie van de nieuwe organisatie voorziet in het gebruik van kracht om de wet te steunen. Ook was hij van mening dat hans de mannen en vrouwen in elk land beter beseffen wat er op het spel staat. „Om van deze organisatie een levende werkelijkheid te maken moeten wij niet alleen de steun van regeringen erlangen doch ook van de mensensmassa over de gehele wereld". Attlee was daarom van mening, dat hoe belangrijk het werk van de Veiligheidsraad ook zal zijn, het van niet minder belang is de Economische en Sociale Raad te maken tot een doeltreffend internationaal instrument.

Attlee besloot zijn rede met te zeggen: „Wij, die hier vandaag vergaderd zijn in dit oude tehuis van vrijheid en orde, zijn in staat bijeen te komen omdat duizenden mannen en vrouwen leden en stierven opdat wij zouden leven.

Het ligt heden aan ons de grote offers voor ogen te houden welke gebracht zijn, opdat wij niet minder moedig zijn bij de aanvaarding van onze grote taak, niet minder geduldig en niet minder opofferend. Wij moeten en zullen slagen" (Londen, (AP) 10.1)

Dit kaartje toont Palestina (beschaduwd) en zijn positie ten opzichte der omliggende landen.

Palestina.

Een Probleem in de Engelse politiek.

De opening van de Organisatie der Verenigde Landen en de bekendmaking. dat de Engels-Noordamerikaanse commissie voor Palestina binnenkort met haar onderzoek zal aanvangen. hebben het oude probleem van Palestina weer op de voorgrond gebracht. Het is te verwachten, dat de berichten in de naaste toekoms er veel over zullen spreken en teneinde onzer lezers vertrouwd te maken met de toestand is een korte terugblik in de geschiedenis met betrekking tot dat land nodig.

Onderhandelingen tussen de Britten en Arabieren dateren van 1915. toen de Arabische landen tegen Turkije vochten, destijds een gemeenschappelijken vijand.

In October 1915 verklaarde Sir Henry MacMahon, Hoge Commissaris in Egypte: „Groot Britannië is bereid om de onafhankelijkheid der Arabische landen te erkennen en te ondersteunen, binnen de grenzen uitgestippeld door den Sharif van Merca. Amir Hussain".

Deze grenzen liepen in het Westen tot bij de Rode Zee en de Middellandse Zee tot Mersina. MacMahon verklaarde nog uitdrukkelijk, dat het gebied van Palestina buiten de grens lag en ook niet als zuiver Arabisch te beschouwen was. Later, in Juli 1922, kwam Winston Churchill, toen Minister van Koloniën, even uitdrukkelijk op deze verklaring terug toen de Arabische landen de onafhankelijkheid van Palestina verlangden. Eind 1922 kreeg Engeland door de Volkenbond het mandaat over Palestina en de verantwoordelijkheid daardoor aanvaard, rust thans nog zwaar op haar schouders.

Balfour-verklaring.

Immers. in November 1917 kwam de eerste Britse verklaring, bij monde van den Minister van Buitenlandse Zaken, Lord Balfour, waarin Palestina betrokken werd als tehuis voor de overal verspreide Joodse gemeenschappen. De Balfour-verklaring luidde ongeveer als volgt: „De Britse regering beziet de mogelijkheid om in Palestina een Nationaal Tehuis voor het Joodse volk te stichten en zal al het mogelijke doen om dit plan te verwezenlijken, waarbij dan bepaald wordt, dat niets geschieden zal dat de burgerlijke en religieuze rechten van de bestaande niet-Joodse gemeenten in Palestina in gevaar zou brengen of de rechten en politieke status van Joden in enig ander land." Deze Balfour-verklaring heeft terecht critiek ondervonden, omdat zij onduidelijk is. De Zionisten zagen in haar de mogelijkheid een Joodse Staat te stichten een opvatting, die door Churchill in zijn bovengenoemde uiteenzetting in 1922 tegengesproken werd, doordat hij de Balfour-verklaring als volgt interpreteerde: „Het stichten van een centrum voor Joodse belangen in een land waar zij op grond van hun historie een religie en tehuis kunnen verwachten."

Stille strijd.

Het is nu duidelijk, dat er zich een (voorlopig stille en politieke) strijd ontwikkelde tussen de Arabische landen en de machtige Zionisten, waar Engeland tussendoor moest trachten te schipperen. De Arabieren bleven bij hun eis: „Palestina onafhankelijk"; de Zionisten bij hun interpretatie van de Balfour-verklaring: „Een Joodse Staat". De Britse poging om Arabische en Joodse gedelegeerden in een conferentie bijeen te brengen, mislukte door de pertinente weigering van de eersten. Zo gevoelde Engeland zich genoodzaakt zelf een beslissing te nemen, die in Mei 1939 bekend werd:

1) In de volgende vijf jaar zou de Joodse immigratie in Palestina 75.000 personen omvatten.

2) Na deze vijf jaar geen verdere immigratie zonder de toestemming der Arabieren.

3) Binnen tien jaar zou er een onafhankelijke Palestijnse Staat gesticht worden.

Deze beslissing die en door de Zionisten en door de Arabieren ten sterkste afgekeurd werd, door de beide Huizen van het Parlement zwaar gecritiseerd werd en met uiterst kleine meerderheid aangenomen nimmer het fait verkreeg van de Permanente Mandaat Commissie en van de Raad van de Volkenbond (omdat in 1939 de oorlog uitbrak) werd niettemin in volle consequentie door de Engelse regering uitgevoerd. Hoewel overal in Europa de Joden vervolgd, opgejaagd en vermoord werden, werd de immigratie van Palestina drastisch beperkt om de 75.000 in vijf jaar niet te overschrijden.

Actuele aspecten.

Het is nu 1946. De oorlog is voorbij, de termijn van vijf jaar, waarin immigratie in Palestina kon plaats vinden, is verstreken. De Arabieren wensen geen verdere immigratie meer. Doch overal ter wereld vindt men Joden, die have en goed verloren hebben, die alleen op de wereld staan, omdat hun familie aan de Duitse barbaren ten offer vielen, die geen land meer hebben, geen nationaliteit.

Zij zien allen naar Palestina het land, waarvoor zij, die zo gelukkig waren er een tehuis te vinden, in vijf jaren tijd meer gedaan hebben dan de Arabieren in een eeuw. Iedereen, die onbevooroordeeld Palestina bezoekt, kan zien hoe de Joodse kolonie hier gewerkt heeft en welke vruchten dit werk al begint te dragen.

Maar ook de Arabieren hebben recht op dit land! Dit feit is evenmin te bestrijden. Het is, zoals laatst uitgedrukt werd, een worsteling van recht tegen recht. Een worsteling, lang in stilte gevoerd, doch die thans ieder ogenblik in een openlijke en bloedige strijd kan ontbranden.

Er vindt nog immigratie plaats in Palestina — 's nachts, in het geheim, illegaal. Wie bij die onwettige immigratie gepakt wordt, gaat onherroepelijk in een kamp. Het kamp is laatst aangevallen en honderden Joden werden bevrijd. Een geheime radiozender is iedere avond op de 45 meter band te beluisteren: „De poorten open voor de Joodse overlevenden van de nazie-hel". De eerste schoten zijn gevallen in Palestina, de lont van het kruitvat is aangestoken.

Men zal dus snel moeten handelen om de uitbarsting te voorkomen.

ONS KONINKRIJK

GEKOZEN NEDERLANDERS

De volgende Nederlanders zijn aangewezen om deel uit te maken van enkele comité's van de Algemene Assemblée der Verenigde Landen.

Comité 1: Politiek en Veiligheid — Prof. P. Sj. Gerbrandy. A. Pelt en Jhr. M. P. M. van Karnebeek.

Comité 2: Economie en Financiën — Prof. J. Tinberge, Generaal Majoor Ridder van der Schueren en Van Blankenstein.

Comité 3: Sociaal, Humanitair en Cultureel — Dr. Hilda Verwey Donker, Dr. Emanuel Sassen, Dr. B. W. Haveman.

Comité 4: Voogdijschap: Prof. F. M. van Asbeck, Z. Sain, Dr. Haveman.

Comité 5: Administratie en Budget: Pelt, Ridder de van der Schueren, Sassen en Mejuffrouw Witteveen.

Comité 6: Legaal: — Prof. J. H. W. Verzijl, Prof. van Asbeck en J. van Santen (Aneta).

WENIG ACTIE.

In het Indisch communiqué van Donderdag werd slechts geringe actie gemeld. Rondom Klender hadden schietpartijen plaats terwijl ten Zuiden en Westen van Semarang nieuwe concentraties van nationalisten worden gemeld. Het communiqué vermeldde ook dat in de streek van Boedoeran ten Zuiden van Soerabaja Dinsdag nacht vrij veel geschoten werd. (Aneta)

VERWARDE TOESTAND.

Uit republikeinse Indonesische bronnen wordt vernomen dat Woensdag hevige gevechten uitbraken tussen Indonesiërs en Japanners te Atjeh. Door heel Sumatra neemt het aantal incidenten toe en de toestand in Atjeh is verward.

De republikeinse autoriteiten hebben aan de Geallieerde autoriteiten te Medan gevraagd om de Japanners zo spoedig mogelijk te ontwapenen. In Soerabaia wordt het leven weer normaal, maar er zijn tekenen, die er op wijzen, dat vele „ongewensten" dagelijks met de honderden vreedzame burgers in de stad weerkeren (Aneta).

SJAHRIR DE MAN.

In het vervolg zullen alle economische, militaire en andere onderhandelingen met Britten, Nederlanders en andere niet-Indonesiërs worden gevoerd door het republikeinse Ministerie van Buitenlandse Zaken, dat onder leiding staat van Sjahrir. Dit is een van de voornaamste beslissingen die tijdens de besprekingen tussen Soekarno en Sjahrir te Djokjakarta is genomen.

Betreffende de onderhandelingen met Dr. Van Mook heeft Sjahrir verklaard nooit een voorstel te zullen aanvaarden indien hij er niet van overtuigd was, dat het gehele land er mee zou instemmen. Mocht er meningsverschil over bestaan, zeide Sjahrir, dan zou ik alle stappen nemen opdat de gehele bevolking achter mij zou staan, of ik zou aftreden (Aneta).

COMMUNISTEN BIEDEN STEUN.

Op de tweede dag van het communistisch congres verklaarde Koejemans, dat Prof. Schermerhorn in een openhartig gesprek had toegegeven dat reactionnaire elementen zich verzetten tegen de regeringspolitiek in Indonesië. Hun oppositie in de Tweede Kamer heeft een moeilijke situatie voor de Regering tengevolge gehad. Hij verzekerde, dat de regering op de volle steun van de communistische partij kan rekenen in haar vooruitstrevende politiek in Indonesië (Aneta).

BRITS EN NEDERLANDS INDIË.

In het nationalistische nieuwsblad „Hindu Faetures" komt een speciaal artikel voor dat geschreven werd door den vice-president van de Indonesische republiek Mohammed Hatta waarin deze zegt dat Brits Indië en Indonesië tezamen vechten voor hun onafhankelijkheid.

De quaestie van vrijheid voor onze beide landen is eigenlijk een en dezelfde zaak. Indien Brits Indië onafhankelijk wordt en vrij komt van het Britse juk dan zal ook de onafhankelijkheid van Indonesië niet langer een probleem zijn. Een kleine Nederlandse natie kan niet met geweld 70.000.000 Indonesiërs overmeesteren die verlangend zijn hun vrijheid tot de laatste druppel bloed te verdedigen (Aneta).

VAN KLEFFENS TUSSEN DE BRITTEN,

Aan het banket dat de Engelse koning Woensdagavond aanbood aan de gedelegeerden van de Algemene Assemblée der Verenigde Landen zat Minister Van Kleffens aan de hoofdtafel, slechts enkele zetels verwijderd van den Koning; hij was tussen twee Engelse Ministers gezeten.

IS GERBRANDY KLAAR?

Woensdag werd in de Tweede Kamer critiek geoefend op de wijze waarop de Nederlandse regering thans is samengesteld. Vele leden eisten dat Minister Schermerhorn de doelstellingen van zijn partij, de Nationale Volksbeweging, nader uiteen zou zetten.

Prof. Schermerhorn interrumpeerde en riep: „Neen, neen", toen de Katholieke afgevaardigde L. G. Kortenhorst opmerkte dat Prof. Schermerhorn voorzitter zou worden van een nieuwe arbeiderspartij.

Een andere vraag die gesteld was of oud-Minister Gerbrandy het rapport klaar had betreffende het door hem gevoerde bestuur of de regering ook aan de andere leden van het Londense cabinet een kans zou geven een rapport samen te stellen. Een der leden wees op de grote corruptie die onder het ambtenarenrcorps heerst speciaal onder de ambtenaren van de voedselvoorzieningsdienst (Aneta).

NEDERLAND DOET MEE.

Het Noordamerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde Woensdag mede dat 12 landen waaronder Nederland de uitnodiging hebben aangenomen tot het bijwonen van een voorlopige conferentie teneinde de handelsbelemmeringen die van regeringswege opgeworpen werden, nog vóór het voorjaar te verminderen (Aneta).

60% VOOR VRIJLATING.

Volgens gegevens ontleend aan statistieken is 60% van de Nederlandse bevolking gunstig gestemd tegenover het vrijlaten onder speciaal toezicht van N.S.B.-vrouwen die kinderen hebben en thans niet in staat zijn voor ze te zorgen, terwijl 14% van mening is dat N.S.B.-vrouwen niet in staat zijn haar kinderen op te voeden zodat haar de voogdij over de kinderen ontnomen dient te worden zodra zij vrijgelaten worden, 24% is van mening dat deze vrouwen nadat zij ontslagen zullen zijn uit de gevangenis, haar ouderlijke rechten moeten behouden (Aneta).

De Katholieke Sociale Week — VII

De Deelnemers

De mensen, die de Tweede Interamerikaanse Week van Sociale Studiën te Habana bijwonen vormen een interessant geheel. De qualiteiten van de deelnemers lopen evenwel nogal uiteen. Er zijn eminente figuren als de Chileen Mons. Oscar Larson, Pater George Henri Levesque OP., deken van de faculteit der Sociale Wetenschappen aan de Laval-universiteit te Québec en Pater Emile Bouvier S.J., directeur van de afdeling der industriële betrekkingen van de faculteit der Sociale Wetenschappen aan de universiteit te Montréal. De lekenvertegenwoordigers van Canada zijn al even vooraanstaande figuren. Alfred Charpentier is President-generaal van de Confederatie van Katholieke Arbeiders in Canada. Gérard Filion, die al enkele malen in vorige brieven ter sprake kwam, is secretaris-generaal van de Union Catholique des Cultivateurs. Van Colombia is er de bereisde en bestudeerde Pater Dr. Vincente Andrada S.J., coordinator van de Katholieke Actie in dat land.

Costa Rica zond den jeugdigen, altijd even levendigen priester Benjamin Nuñez, grondlegger van de arbeidersorganisatie in dat kleine land, waarover later uitvoeriger zal worden geschreven. Carlos M.C. Jiménez is Nuñez' rechterhand en kwam mede.

Cuba zond uiteraard een grote afvaardiging, die uit een Jezuïet en twaalf leken bestaat. Pater Dr. Manuel Foyaca S.J., doceert sociologie. Van de leken noemen wij o.a. Prof. Dr. Julio Morales Gómez, hoogleraar in het Romeins recht en Prof. Dr. Manuel Dorta Duque, hoogleraar aan de rechtsfaculteit van Habana. Dr. Jorge Barroso en Dr. Oscar A. Lay zijn advocaten. Dr. Ramiro Guerra is directeur van het dagblad de la Marina.

Zonder nu al de afgevaardigden te noemen van de vele Zuidamerikaanse landen, noemen wij nog van Paraguay Ramón Bogarin Argaña uit Asunción, die in zijn land leidend optreedt bij de arbeidersorganisatie en blijkens wat hij van tijd tot tijd zegt, een uitnemende eruditie heeft genoten. Hij is ook een van de weinige Zuidamerikanen, die zich vlot in Frans en Italiaans kan uitdrukken. Uit het nabij gelegen Venezuela kwam Prof. Dr. Aristides Calvani uit Caracas, Prof. Dr. Miguel Angel Landaez Demestre, de heer Roberto Alamo Blanco, doctorandus in de sociale wetenschappen, en Dr. Lorenzo Fernandes advocaat en lid van de „Asemblea Nacional Constituyente."

Uit Haïti is een afvaardiging van drie man gekomen, waarvan een priester die Haïtiaanse nationaliteit heeft en Paul de Landsheer heet. Hij is Redemptorist en werd geboren als...Vlaming, die op latere leeftijd zich als Haitiaan heeft laten naturaliseren. Toen wij hem vroegen of hij nog Vlaams kon spreken, dacht hij van niet, want het was al dertien jaar geleden dat hij dit het laatst had gedaan. Het gelukte evenwel. Félix Garescher is advocaat en André Phelps is student.

De Verenigde Staten hebben tien vertegenwoordigers gestuurd, aangevoerd door Bisschop Karl J. Alter van Toledo in Ohio, die voorzitter is van de afdeling Sociale Actie van de National Catholic Welfare Conference, en de priester R.A. Mc Gowan, directeur van dezelfde afdeling. Verder is er de interessante redacteur van „America", John La Farge S.J., de heer Robert A. Neary van het Departement van Landbouw te Washington. Namens de grootste twee vakverenigingen of „trade unions" werden officiële afgevaardigden gezonden in de figuren: David McDonald van de Congress of Industrial Organisation (C.I.O.) en Francis P. Fenton die met een Nederlandse vrouw getrouwd is maar hier de American Federation of Labour (A.F.L.) en haar zeven millioen leden vertegenwoordigt.

Een niet-officiële aanwezige, maar interessante verschijning is de Engelse waarnemer Pater Thomas Gilby O.P., die van huis uit niet katholiek was en later Dominicaan en schrijver werd. Rector P. Mommersteeg, die in Nederland dertien jaren in de sociale beweging en arbeidersbeweging leidend is opgetreden, hebben wij al enkele malen hiervoor genoemd. Ook de bekende Pater Albert le Roy S.J., die aan het Internationaal Arbeidsbureau van de Volkenbond verbonden is, kwam naar Habana.

Pater le Roy is een persoonlijke vriend van Dr. Serrarens, dien hij enkele maanden geleden in goede welstand te Parijs ontmoette.

Worden deze mensen bij name genoemd, dan wil dat niet zeggen, dat de anderen, de niet-genoemden, minder op de voorgrond zouden treden. De reeds genoemde mensen bleken evenwel bij de discussies het meest op te vallen en uit hun namen blijkt zeker welk een intellectueel gezag deze Sociale Week heeft. Hieruit, en mede uit de plaatselijke Habaanse pers, blijkt dan ook dat deze Sociale Week belangrijker wordt dan men aanvankelijk vermoedde. Het plan bestaat om er een permanente organisatie met een vast adres van te maken en van tijd tot tijd dergelijke besprekingen te houden.

De verschillende karakters kwamen het aardigst tot uiting in een Noordamerikaansen Ier, die op Vrijdag vlees geserveerd kreeg. Hij keek de tafel rond. Vroeg een priester die ook al met vlees zat, wat hij deed. „Eten", zei deze met de uitleg dat het vleesverbod van Vrijdag in Latijnse landen niet geldt. De man stond op, wandelde naar de tafel waar enkele bisschoppen zaten, kwam gerust gesteld terug: „De bisschop eet het ook." Hij at zijn vlees op Vrijdag.

Wat bij alle besprekingen opvalt is hoe groot het voordeel is, wanneer de deelnemers van een congres in diepste wezen op gelijke grondslag staan. Praat men bij andere gelegenheden vaak langs elkaar heen, omdat zelfs de terminologie waarmede de grondslagen worden aangeduid uiteenloopt en men elkander dus ternauwernood begrijpt, hier is dat niet het geval. Er wordt gedebatteerd. Fel gedebatteerd. Men verliest met de Latijnse hoffelijkheid de goede vorm niet, maar zegt elkander danig de waarheid. De verschillen inzake practische houding lopen hemelsbreed uiteen, zoals bleek toen een priester uit Costa Rica en een Jezuiet uit Cuba elkander minzaam te lijf gingen. Bij een meningsverschil over het begrip 'neutraliteit' hield Pater Levesque O.P. een, werkelijk brilliant betoog, dat later nog zal worden vermeld, maar waaruit bleek tot welk een hoogte het menselijk verstand op de grondslag des geloofs kan rijzen. De vertaler, op zichzelf een wonder, stond hier toch enigszins met een mond vol tanden, zo haarfijn was het betoog, dat in het Frans gehouden werd.

Een tweede feit dat de aandacht trekt is dat bij deze debatten, waarvan door priesters en leken ongeveer gelijkelijk wordt deelgenomen, aan de dag treedt welk een voordeel de jarenlange training in de logica den priesters geeft.

Reeds is besloten dat onder leiding van de aanwezige bisschoppen de gehele aanwezige geestelijkheid nog een apart congresje zal houden om te bespreken hoe alles in practijk kan worden gebracht en de sociale leer der Kerk van invloed kan zijn in de samenleving.

Oud-burgemeester Fiorello H. La Guardia (links) van New York feliciteert zijn opvolger Burgemeester William O'Dwyer nadat deze werd beëdigd in het Stadhuis op 1 Januari.

Kerkvervolging in Slowakije.

Rechtens bestuurd door de regering Benesj te Praag, doch feitelijk onder contrôle der commissarissen van de Nationale Bevrijdingsraad, wordt Slowakije geleidelijk voorbereid op inlijving bij de Sovjet-Unie.

Opheffing katholieke scholen.

Alle Katholieke scholen zijn genationaliseerd, honderden priesters gevangen genomen, het democratisch recht van petionnement is afgeschaft, het tuchteloze ruwe Rode Leger maakt uit wat wet en orde is. De drie leiders van de Nationale Raad zijn communisten: Hussak, minister van binnenlandse zaken en zijn handlangers; Novomeski, minister van onderwijs en Lictavec, minister van veiligheid en hoofd van de Rode Gestapo. Hun werk heeft zich tot nu toe hoofdzakelijk bepaald tot vervolging der Katholieke Kerk. Er bestaan 2200 lagere scholen, 20 middelbare en 10 kweekscholen voor Katholieke onderwijzers. Op verzoek der Bisschoppen werd door de bevolking een petionnement bij de regering ingediend voor het behoud der Katholieke scholen. Talrijk velen tekenden dit, maar dit verzoek werd onwettelijk verklaard.

Vervolging van priesters en kloosterlingen.

Mons. Kmetko, aartsbisschop van Nitra, Mons. Jantausj van Trenava, Mons. Skrabik van Banske en Mons. Carskj van Kosice moesten zich huiszoeking en verhoor laten welgevallen, terwijl zij verzocht werden zich eens te verklaren met de intrekking van het volksplebisciet. Hierop volgde natuurlijk een weigering. Alle documenten, ook particuliere brieven, werden uit het paleis van den aartsbisschop geroofd. De namen van allen, die het petitionnement tekenden, zijn opgeschreven, doch tot nu toe werden geen maatregelen tegen hen getroffen.

De kloosters der P.P. Franciscanen en Salesianen, alsmede alle huizen der Jezuieten werden doorzocht en geplunderd. Aan de Universiteit van Bratislava was een convict verbonden voor minvermogende Katholieke studenten, dat grotendeels in stand gehouden werd door de financiële steun der Slowaakse Katholieken in Amerika.

Op 4 Juli werden 46 dezer studenten gevangen genomen en het convict tot staatseigendom verklaard. Tot op heden werden ruim 10.000 intellectuelen, dokters, advocaten, leraren enz., naar Rusland verbannen. Een groot aantal kinderen werd aan de ouders ontnomen en met onbekende bestemming weggevoerd.

Kloosterzusters van Duitse en Hongaarse nationaliteit werden over de grens gezet en aan haar lot overgelaten.

Het volk overgeleverd aan barbaren.

Honderden gezinnen zijn uit hun huizen gevlucht, kinderen en grijsaards stierven van honger. Kloosterlingen van Slowaakse afkomst zijn allen uit hun huizen gezet, maar mogen in het land blijven. De professoren der Katholieke Theologische Faculteit zijn als politiek onbetrouwbaar gevangen genomen; zes priesters stierven in de gevangenis op geheimzinnige wijze. Even tragisch is het lot der bevolking in het algemeen. Dag en nacht worden huizen geplunderd door de Rode soldaten. Wat niet medegenomen wordt, wordt vernield. Kostbare boeken, documenten en schilderstukken worden als oud vuil behandeld. Slowaakse vrouwen van jong tot oud worden voor de wellustelingen als oorlogsbuit beschouwd.

Moorden en diefstal in de straten zijn aan de orde van de dag. Militaire politie bestaat bij de Russen niet. Een soldaat kan de burgers op straat alles ontroven, wat hem bevalt. Bij verzet wordt de eigenaar doodgeschoten. Geslachtsziekten breiden zich steeds meer uit. Een groot deel van het Russische leger bestaat uit vrouwen, die met de mannelijke soldaten in dezelfde kazernes zijn. Het volk ziet verlangend uit naar redding van de kant der geallieerden, die evenwel niet in staat zijn aan de Russische gruweldaden paal en perk te stellen. Deze gegevens zijn ontleend aan een artikel in de „Catholic Herald".

PATER WAHLEN 75 JAAR.

Heden wordt Pater Raymundus Wahlen O.P., die jarenlang redacteur van La Cruz was en secretaris van het Apostolisch Vicariaat, 75 jaar. Vele oude vrienden zullen zeker niet nalaten den nog zo opgewekten grijsaard hun gelukwensen aan te bieden.

RECTOR MOMMERSTEEG IN CURAÇAO.

Gisteren kwam in Curaçao aan rector Petrus Mommersteeg, die als waarnemer de Katholieke Sociale Week in Cuba bijwoonde.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Vertrokken:

Naar Camaguey: Benjamin L. Maduro.

Naar Port au Prince: Vitha! Pinhas.

Naar Ciudad Trujillo: Carmen Arias, Sub Antor, Salomon Friedman.

Naar La Guayra: Hermanus Kleyngeld, Isabel Morales, Gilbert R. Lei.

Aangekomen:

Van Ciudad Trujillo: Petrus Mommersteeg.

Van La Guayra: Josefina Peinado, Celia Suarez, Cristian van der Ree, Vital Pinhas, Salomon Leon, Leon Prince.

ETAO !htsh--)qoier ETAO TA

MUZIEKUITVOERING.

Door de „Vincentius Harmonie" zal op 13 Januari 1946, om 19.30 uur op het Brionplein een muziekuitvoering gegeven worden met het volgende programma:

1. Wilhelmus.
2. Marsch Vincentuis Harmonie R. Th. Palm.
3. Ouverture Sous L' Ombrage A. Torelli.
4. Valse Deborah.
5. Dankliedjes over het afgelopen jaar arr. J. J. Martiena.
6. Son Ozama R. Th. Palm.

Pauze

7. Marsch Washingtonpost J. P. Sousa.
8. Fantasie La Speranza A. Doscolli.
9. Valse Criselda A. Palm.
10. Ouverure Fiancailles G. Lulsens.
11. Bolero Soy como soy Pedro Junco Jr.
12. Merengue Barlovento Eduardo Serrano.

GOUVERNEMENT VAN CURACAO

Departement Sociale & Economische Zaken

EET - EN DRINKWAREN

BESCHIKKING van Donderdag, den 10den Januari 1946 no 17

HET WND. HOOFD VAN HET DEPARTEMENT SOCIALE EN ECONOMISCHE ZAKEN.

Gelet op:

Artikel 2 lid 3 van het „Prijsopdrijvings- en Hamsterbesluit 1940" (P.B. 1940 no. 44) bekrachtigd bij landsverordening van den 21sten Augustus 1942. (P.B. 1942 no. 161) en zooals laatstelijk gewijzigd en aangevuld bij landsverordening van den 10den Juli 1945 (P.B. 1945 no. 111)

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excelentie den Gouverneur bij Gouvernementsbeschikking van den 5den Juni 1944, no. 2759;

HEEFT GOEDGEVONDEN

I Als prijs tegen welken de navolgende goederen op het eiland Curacao ten hoogste mogen worden te koop aangeboden, verkocht of geleverd, vast te stellen:

A. In den kleinhandel

SUIKER,

a. bruine (dark crystal sugar) per ½ kg. . . . . F. 0.21
b. basterd (straw sugar) „ „ „ . . . . „ 0.23
c. witte „ „ „ . . . . „ 0.28
d. witte gekristalliseerde (afkomstig uit St. Domingo) „ „ „ . . . . „ 0.32
per zakje van 5 Am. p. elk . . . . „ 1.35

B. In den groothandel

SUIKER,

a. bruine (dark crystal sugar) per baal van 220 Am. p. . „ 32.--
b. basterd (straw sugar) „ „ „ 220 „ „ . . „ 36.60
c. witte „ „ „ 50 kg „ . . „ 23.50
d. witte gekristalliseerde (Afkomstig uit St. Domingo) „ „ „ 100 Am. p. „ 23.75
per baal van 20 zakjes van 5 Am. p. elk . . . . . . „ 24.75

II. Te bepalen, dat deze beschikking in werking treedt op den 11den Januari 1946, op welk tijdstip alle voorafgaande prijsvaststellingen door het wnd. Hoofd van het Departement Sociale- en Economische Zaken vervallen voor zoover betreft de in deze beschikking genoemde goederen; dat deze beschikking zal worden bekendgemaakt in de Curacaosche Courant en in de hierna te noemen plaatselijke bladen:

Amigoe di Curacao
Beurs - en Nieuwsberichten.
La Union.

Het wnd. Hoofd voornoemd.

Mr. H. J. M. Hoogeveen.

Vis met de vissen — IV.

Van Strand tot Afgrond.

Er is overeenkomst tussen het landschap van boven en dat van onder water. De zeebodem is op menige plaats een kale zand of rotsvlakte zoals aan de zuidwest kust.

Ook het geweikoraal doet denken aan boven zee, aan struikgewas. Hier en daar liggen reuze keien en men ziet bomen als treurwilgen die door de deining sierlijk en heel langzaam op en neer wuiven. Er staat een overvloed van koraal. De mooiste plekjes zijn voor een duiker de oost en noordkust van Klein-Bonaire en de koralendam van Lac. Deze plaatsen zijn het rijkst aan variatie.

Zo goed als op alle plaatsen is de overgang van het ondiepe naar het diepe plotseling. Op Klein-Bonaire is die afgrond angstwekkend. Je kunt daar tot ver in, het water lopen, en dan staande in de afgrond zien. Toen ik daar voor het eerst over heen zwom, kreeg ik onophoudelijk het gevoel van een vogel die zich afzet van een hoge rotsrand en dan rondzweeft in de lucht. Het gaat er bijna loodrecht naar beneden de grauwe diepte in. De stijle wand is begroeid met koraal en er zwemt een overvloed van vis, waaronder de sierlijke gitzwarte koninginne-vis nooit ontbreekt.

Het eerst zag ik de afgrond op Plaja Lechi. Laat ik het eerlijk bekennen, ik ben er lelijk van geschrokken. Ofschoon ik voortdurend bewegingen moet maken om beneden te blijven, overviel me de angst, dat ik voorover in die afgrond zou tuimelen, steeds dieper rollen in een grauwe donkere oneindigheid...en niemand zou ooit iets van me horen. En hoezeer ik er aangewend ben, nog steeds maakt het indruk op me, en nog zeer lang ben ik op een eerbiedige afstand gebleven van die gevaarlijke rand. Toch is het hoofdzakelijk een idee. In water van twee meter verdrink je even gemakkelijk als in die afgrond. Toen ik een zwemmer die erzo maar overheenzwom, eens zei of hij wel wist, wat hij gedaan had, antwoordde hij me: Jullie moeten die bril afzetten, dan zijn er geen gevaren meer.

Behalve dat er altijd een deining in het water is, die je tussen hoge koralen lelijke parten kan spelen, staat er ook op veel plaatsen stroom, die des te gevaarlijker is naarmate je er niet oplet. Daar waar het eiland met een punt in de zee steekt onstaat er begrijpelijkerwijs een kolk. Niet dat die op een afstand te zien is, maar er is een draaiende beweging, die een mens ver kan meesleuren de zee in. Iedere Bonairiaan is beducht voor de kolk van Plaja Lechi, daar waar het water van het binnenmeer in zee uitmondt. Het verhaal zegt, dat heel heel vroeger een dominee of in ieder geval een Hollander aldaar wilde gaan zwemmen, door de maalstroom werd meegetrokken en nooit meer verschenen is. De werkelijkheid echter valt nog al mee. André en ik zijn eens van Plaja p'abao naar het strand van Plaja Lechi gezwommen en passeerden dus de beruchte plek. We zwommen daar iets dichter aan de kant en bemerkten niets meer dan een geringe stroomverandering. Toen enkele eiland bewoners dit hoorden, werden we voor de zoveelste maal als roekeloze waaghalzen betiteld.

De schoonheid van deze onderwereld wordt nog verhoogd door de plechtige stilte, die er heerst, en het rustige tempo, waarmee de bewoners der wateren zich plegen voort te bewegen, dat is te zeggen, als er niets aan de hand is. Want bij jacht en ruzie kunnen ze danig te keer gaan. Als regel hoor je niets dan zo nu en dan een papegaaivis, die aan een koraal knaagt. En dat, terwijl het water zo goed geleidt. Ik kan horen, als André op twintig meter afstand een bloemkoraaltje losbreekt.

Bovenal valt nog iedere keer de rijkdom van dit sprookjesland op. Had je op de lagere school in Holland in de natuurkundeles van hagedissen en amazonemieren geleerd, dan viel het altijd tegen als je er een middag aan besteedde om ze te ontmoeten. Maar hier in zee, ga je er maar ergens in, en je komt een grote variatie vissen en koralen tegen. En iedere keer zie je iets nieuws.

Het is werkelijk waar, dat we slechts bij uitzondering eens op een tocht niets bizonders meemaakten. Als regel kwamen we enthousiast thuis, gingen daar nog eens na-kaarten en noteerden zo nauwkeurig mogelijk onze bevindingen.

Kerkberichten

Week van 13 Januari t/m 19
Zo.: Octaaf na het Feest van Driekoningen.

CATHEDRALE ST. ANNA KERK
Otrabanda

Waarnemend Pastoor B. Roghmans O.P. tel. 1507.
Spreekuur: iedere dag van des morgens 8 tot 10 uur en des avonds om 19.45 uur.

Zondag.
5.30 H. Mis.
7.30 Kindermis
9.— Hoogmis
19.— Lof.

Weekdagen:
H.H. Missen om 6. en 6.30 uur.
Iedere avond om 19.— Rozenhoedje.

Biechten: alle werkdagen vóór en ná de Heilige Mis en des middags om 16 uur. Zaterdags en Donderdags voor de Eerste Vrijdagen van 15.30 uur af.

H. ROZENKRANSKERK.
Pietermaai

Pastoor C.D. v.d Looy O.P.
spreekuren: 8. uur en 19,45 uur tel. 2170.

Zondag.
5.30 H. Mis.
7.— H. Mis
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis
19.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Za: 6.—. 6.30 en 7.— H. H.Missen. Iedere dag om 19 uur Rozenhoedje.
Biechten. Na de H. Mis, Zaterdag tussen 16 en 18 uur, en 's avonds het Rozenhoedje.

H. FAMILIE KERK.
San Mateo.

Pastoor: L. van Rooy O. P. tel 2413.

Zondag.
5,— H. Mis
6.15 H. Communie uitreiken.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9.— Hoogmis
19.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis

Biechten: na Lof Zaterdag de gehele dag.
Iedere 2e en 4e. Zondag van de maand Predicatie in het Nederlands.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL.
Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P. tel 1967.
Spreekuur: 8.— 10 uur, Zondag, feest en weekdagen.

Zondag.
5,— H. Mis
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis
19.— Lof.

Weekdagen:
6.30 H. Mis
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag

KERK VAN HET H. HART,
Janwé.

Pastoor A. C. de Valk O. P. tel. 2365.
Spreekuur: 7.— 9 uur behalve Zondag.

Zondag.
5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis.
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis (behalve Zaterdag.
Biechten: elke dag na H. Mis tot 9 uur. Za. van 16 tot 18 uur.

H. TERESIA KERK, Juicio.

Pastoor H. Penninx O.P. tel 1367
Spreekuur 7 — 9 uur.
(behalve Zondag).

Zondag.
5.— H. Mis.
8.— Hoogmis.
19.— Lof

Weekdagen:
6.30 H. Mis. (behalve Zaterdag).
Biechten: 'smorgens na H. Mis tot 8 uur; Zaterdag van 16 tot 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS GESTICHT.

Zo: 7.— H. Mis 16.— Lof.
Weekdagen:
6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba
Pastoor Th. Bartel O.P. tel 34
Spreekuren: alle weekdagen van 7.15 — 8.15 uur, alsmede om 10 uur en om 18.30 'sZaterdags alleen van 8.—9.

Zondag.
5.— H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 H. Mis voor de schoolkinderen.
8.45 Hoogmis.

Weekdagen:
6.30 H. Mis
19.— Lof met Rozenhoedje.
Biechten: Alle weekdagen 's morgens vóór en ná de H. Mis
's Middags om 15.30,
's Zaterdags en 's Donderdags voor éérste Vrijdag van 15.30 tot 19 uur.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"

van

„De Curaçaose Voetbalbond,

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Zondag, 6 Januari 1946.
Competitie A-klasse:

Jong Holland — Transvaal 1 — 0.

WEDSTRIJDPROGRAMMA. STADION.

Competitie A-klasse:
3.45 uur n.m.

Zondag, 20 Januari 1946: S.U.B.T. — Jong Holland (Van Rosberg)

Competitie Reserve A-klasse:

Zondag, 27 Januari 1946: Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 *)
Zondag, 27 Januari 1946: Jong Holland — Transvaal (rest. 15 minuten v.d. wedst. Jong Holland — Transvaal in de 1e ronde van de Competitie) stand 2 — 1.

*) Deze wedstrijd wordt vooraf gegaan door het niet uitgespeelde gedeelte van de op 8 October 1944 gespeelde wedstrijd S.U.B.T. 2 — Jong Holland 2. Te spelen tijd 10 minuten, stand 0—1, S.U.B.T. begint met het nemen van een penalty.

STAND DER COMPETITIE A-KLASSE.

	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
S.U.B.T.	7	6	1	0	26	6	13	1.86
Jong Holland	7	6	1	0	23	7	13	* 1.86
Atlanta	8	2	1	5	12	24	5	0.62
Transvaal	8	2	1	5	10	18	5	* 0.62
Jong Curaçao	8	1	0	7	4	20	2	0.25

*) nog 15 minuten te spelen wedstrijd Jong Holland — Transvaal van 10 December 1944, stand 2 — 1 voor Jong Holland.

Reserve A-klasse

Jong Holland	3	2	0	1	9	4	4	* 1.33
S.U.B.T.	3	2	0	1	8	2	4	* 1.33
Jong Curaçao	4	1	0	3	5	16	2	0.50

*) nog 10 minuten te spelen wedstrijd Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2, van 8 October 1944 stand 1 — 0 voor Jong Holland.

B-Klasse

Vitesse (Kampioen)	8	6	2	0	41	14	14	1.75
Be Quick [1])	8	5	2	1	23	18	10	1.25
Scherpenheuvel	8	3	2	3	21	24	8	1.—
Veendam [2])	8	0	3	5	10	21	1	0.12
Union S.C. [3])	8	1	1	6	17	35	1	0.12

[1]) 2 winstpunten in mindering wegens overtreding Art. 4 R.C.W. (25,11,45)
[2]) 2 winstpunten in mindering wegens niet opkomen op 5,8,45.
[3]) 2 winstpunten in mindering wegens niet opkomen op 7,10,45.

BESTUURSMEDEDEELINGEN;

De vereenigingen, scheidsrechters en Commissie leden worden in kennis gebracht dat de JAARLIJKSCHE ALGEMEENE LEDENVERGADERING gehouden zal worden op Donderdag, 31 Januari 1946, des avonds om ACHT UUR in het Cultuur Centrum aan de van Walbeeckplein.

Voor de goede orde wordt verwezen naar Art. 21 sub. 5, 6a t/m f van het H.R. betreffende de vertegenwoordiging ter Algemeene Vergadering als mede Art. 26 H.R. ter zake van het stellen van candidaten voor het Bestuur en de diverse Commissies.

De namen der candidaten door de vereenigingen te stellen moeten uiterlijk **17 Januari 1946** in het bezin zijn van den Eersten Secretaris, Hendriksteeg No. 16 (Art. 20 — sub 4 H.R.)

De aftredende bestuursleden zijn;

H. A. Dennert, Voorzitter
Jossy Capriles
Luis H. Daal
Milton C. Chatlein
Wilhelm Willems
Guillermo Martijn
Odulio Willems
Walter van Rosberg
Antoine Maduro

waarvan zich herkiesbaar hebben gesteld de volgende heeren;

Milton C. Chatlein	lid S.U.B.T.
Luis H. Daal	idem
Wilhelm Willems	idem
Walter van Rosberg	lid Scheidsrechtersvereeniging
Odulio Willems	lid Union S. C.

de overige afgetreden heeren stellen zich niet herkiesbaar.

Verder worden door het Bondsbestuur als candidaten gesteld; voor het Bestuur

Voorzitter; Leon A. L. Weeber lid van R.C.C.
Leden; Heraclo Henriquez R lid van Jong Holland
Miguel A. Luyando lid Union S.C.
Edmundo Rib lid Independiente
Alfonso Schoop lid Jong Holland
Emilio Panneflek lid Jong Curaçao

Voor de Commissie van Beroep;

H. C. J. Nieuwenhoff	lid Asiento
A. Quast	„ Jong Holland
G. Martijn	„ R.C.C.
M. Nahar	„ Transvaal
E. del C. Brands	„ Jong Holland

Voor de Financieele Commissie:

V. Naar	lid R.C.C./Independiente
S. A. Evertsz	lid R.C.C./Independiente
R. P. Profeet	„ Jong Curaçao
L. Matheeuws	„ Jong Holland
H. Rademaker,	„ Jong Holland
plv. leden: S. Hoogenbergen	„ R.C.C.
A. Quast	„ Jong Holland

Door de vereeniging zullen candidaten gesteld moeten worden voor de volgende commissies:

Spelregel- en Protestcommissie
Reglements-commissie
Elftal commissie
Strafcommissie

HET BESTUUR DOET EEN BEROEP OP DE VEREENIGINGEN OM ZOOVEEL MOGELIJK CANDIDATEN IN TE DIENEN VOOR HET VERVULLEN VAN DE FUNCTIE VAN BESTUURSLEDEN EN VOOR DE VERSCHILLENDE COMMISSIES.

De Agenda van de Jaarl. Algemeene Vergadering is als volgt:

ALGEMEENE LEDEN:

Notulen van de vorige vergadering
Verslag van het Bondbestuur over het afgeloopen vereenigingsjaar;
Rekening en verantwoording van het Bondbestuur over het gevoerde beheer der geldmiddelen
Verslag van de Financieele-Commissie, bestaande uit niet-Bondsbestuursleden, welke de boeken en bescheiden heeft nagezien, alsmede de Kasmiddelen heeft gecontroleerd;
Bestuursverkiezing
Benoeming van een Financieele-Commissie voor het loopende vereenigingsjaar.
Mededeelingen van het bestuur.
Rondvraag
Sluiting.

Het Bestuur deelt hierbij mede dat de aan de vereeniging „Veendam" opgelegde boete wegens het niet tijdig indienen van elftalopgaven over de maand November, hierbij wordt ingetrokken.

HET BESTUUR.